

השועל ואווזי הבר

סיפור - משג'יד שאפאי
ציורים ראשהין להיריאה

קר נעשה ביער. השועל חיפש לשווא טרף
כלשהו. הוא אכל אפילו תולעים וחרקים
מסריחים. כל החיות הגדולות יותר לא יכלו
לסבול את הקור ועברו לאזורים חמים יותר.
השועל נזכר בזמנים שבהם צד טרף
בתעלולים שונים. הוא לא רצה לעזוב את
היער היפה שבו חי, אך נראה לו כי לא יוכל
להחזיק כאן לאורך הזמן.

הגב עדיין כאב לו מהמכות שקיבל מאיכר הרגזן.
הוא לא העז כבר להתקרב שנית ללול.

ערב אחד, לפני שקיעת שמש אווזי-בר אחדים
עברו מעל ראשו של השועל ונחתו ליד בריכת
מים, בין הסלעים המכוסים באצות ודשא גבוה.
השועל חשב "מה אלה עושים בתקופה הקרה
הזו כאן ביער? הם בוודאי רוצים לנוח ועוד מעט
ימשיכו בדרכם."

השועל התקרב אל האווזים בתקווה לצוד אחד
מהם. הוא הלך בשקט עד שהגיע לקרבת
הבריכה והסתתר אחרי עץ. האווזים שתו מים
והשועל חשב איך יוכל לצוד אותם. הוא תמיד
נהג לעשות הכל בזהירות ובתכנון מראש.

הלילה התקרב והגיע זמן לישון. השועל צפה על האווזים. בבואתו של הירח השתקפה במי הבריכה. האווזים היו עייפים ורצו לישון ליד הבריכה היפה, כדי לאסוף כוח להמשך את המעוף שלהם למחר. המוביל של הלהקה פנה לאחד מהם ואמר "אינך עייף כמו היתר. תישאר ער ושמור עלינו. תעיר אותנו אם תרגיש בחיה מסוכנת כלשהי. ואל תירדם. לפנינו עוד דרך ארוכה מחר."

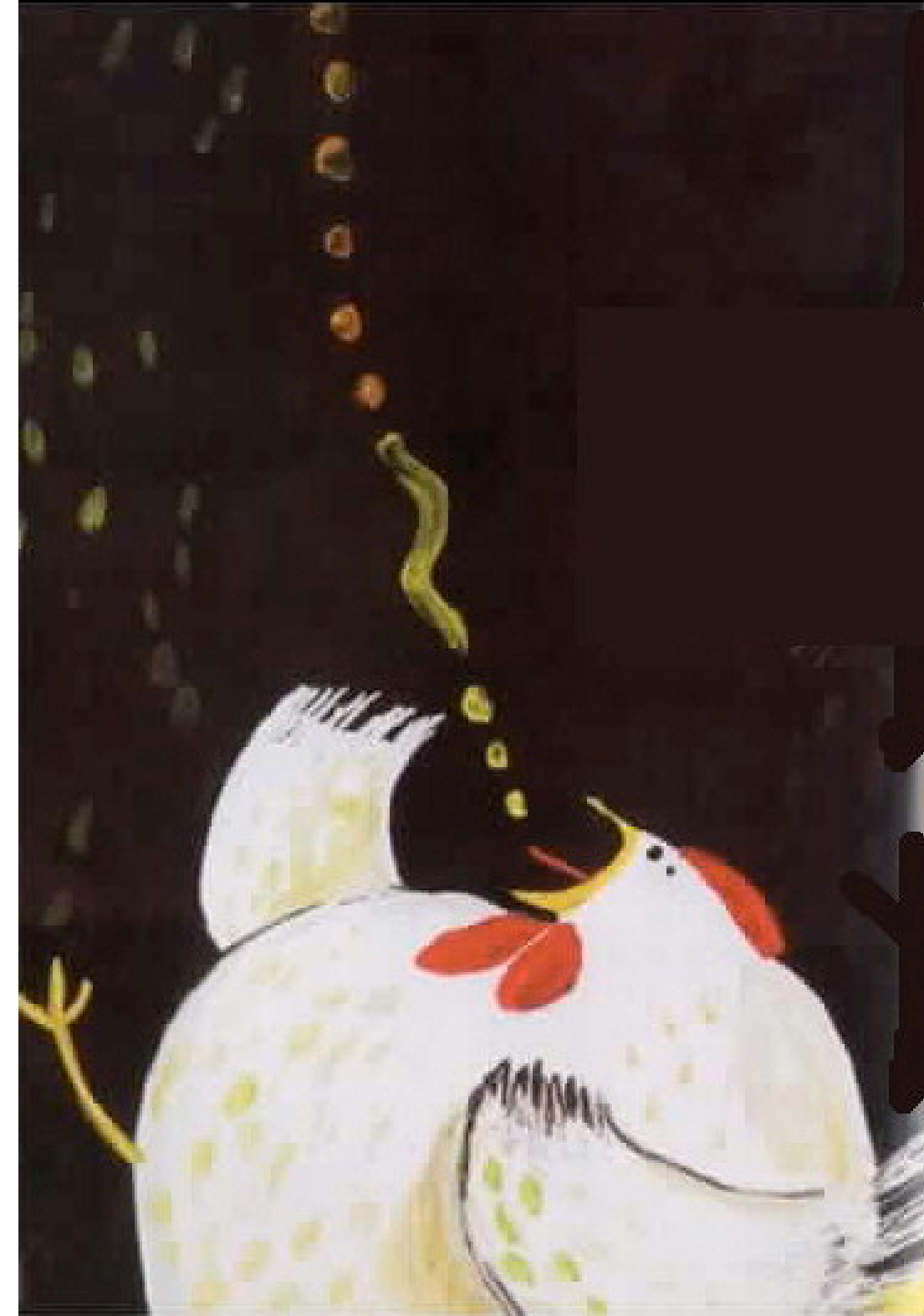
האווז שאמור היה לשמור הצטרף ללהקה מאוחר יותר, כי חשב כי יהיה בטוח יותר בחברתם. הוא הסכים להישאר בשמירה, כשהיתר ישנו.

רעיון עלה לראשו של השועל. הוא מצא קטע מגזע של עץ כרות, שם עליו כדור של ענפים קוצניים מאחד השיחים ודחף את הכרת אל חוף הבריכה. הכרת התנדנד במים רדודים.

האווז השומר הבחין בשיח הנע וחשב שחיה
כלשהי מסתרת שם. מיד התחיל לצעוק
"זהירות! זהירות! אויב מתקרב!"
האווזים התעוררו בבהלה, אך המוביל
שלהם אמר "פחד ללא סיבה משתק את
המוח. צריך לראות מה יש בשיח."
האווזים הורידו את הענפים הקוצניים. לא
הסתתרו בהם כל חיה. הם רטנו.

אחד מהם אמר "אל תעיר אותנו כל עוד אינך
בטוח כי זו סכנה של ממש. אנו עייפים
וחייבים לנוח. הסלעים והעשב בגבוה
מסתירים אותנו יפה ממרבית הסכנות."

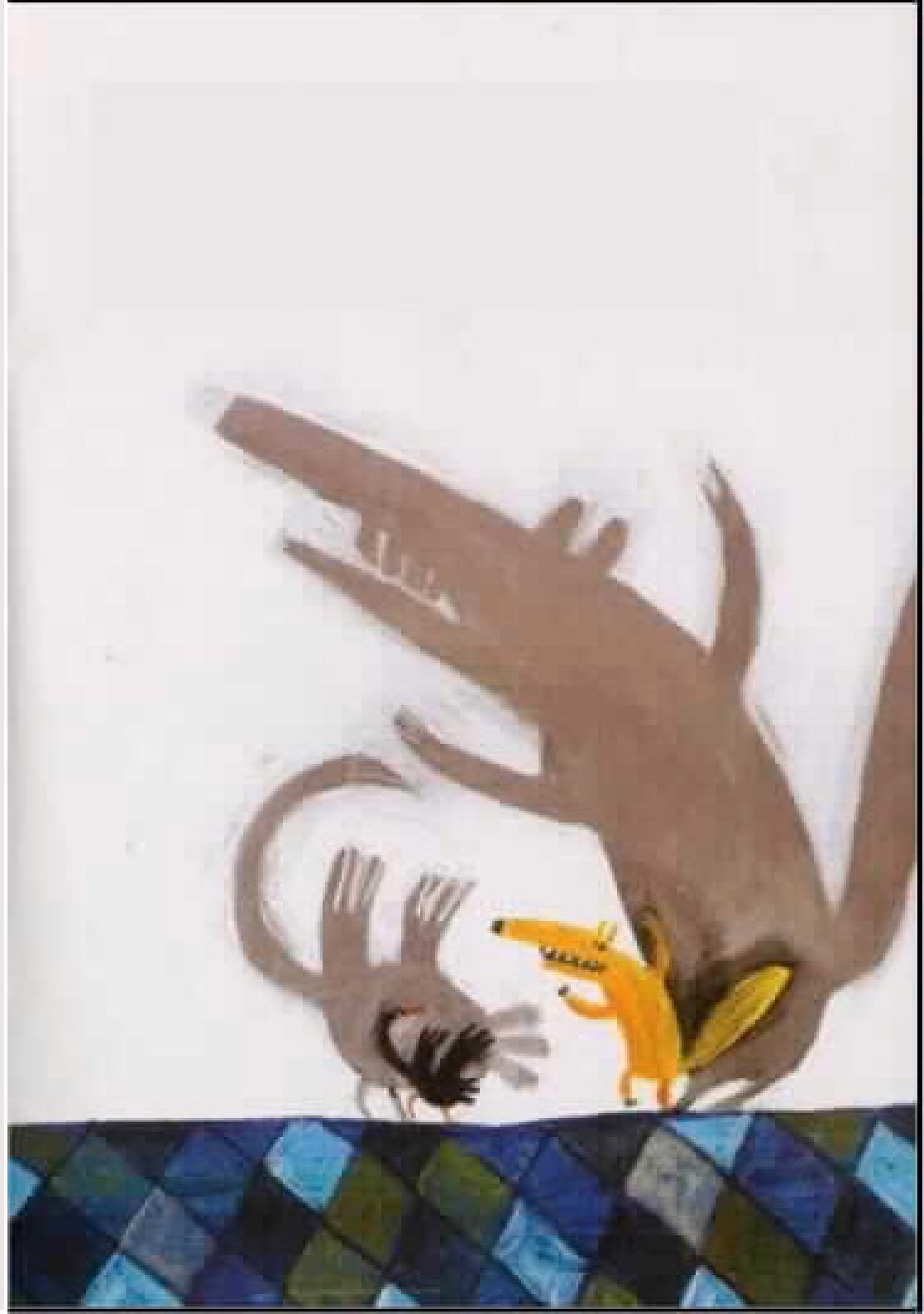
השועל המתין עד שכל האווזים נרדמו ואז עשה אותו הדבר
כמו קודם. אך הפעם השיח שהכין היה גדול יותר. האווז
השומר חשב שזאב מסתתר אחרי השיח. הוא פחד והעיר
שנית את האווזים.
המוביל אמר "זו רוח שדוחפת את השיחים בכווננו. אינך צריך
לפחד מהם. לא נוכל לעוף מחר אם לא נישן הלילה כראוי."
השועל צפה באווזים מרחוק. אחד מהם אמר "אני אשאר
לשמור גם כן. תוכלו לישון בשקט."
אבל אחרי זמן מה גם הוא נרדם מרוב העייפות.
השועל המשיך בתעלוליו. הפעם מצא כרת חלול, כיסה אותו
באזוב ועשבים והסתתר בתוכו.

האווז השומר ראה אבל חשב "לא אעיר את הישנים. זו הרוח שדוחפת את השיחים אלינו.

השועל ישב ללא נייע. הפעם היה בטוח שהתעלול יצליח. הכרת שלו עצר ליד סלע, קרוב לאווזים. האווז השומר לא התקרב אליו ונשאר צמוד ללהקה. אבל אחרי זמן קצר גם הוא עצם את עיניו ונרדם.

השועל זחל החוצה ותפס ברגלו של האווז הישן. רק אז הבין השומר את הסכנה והקים צעקה. כל האווזים התעוררו והתחילו לגעגע. השועל נבהל. הוא ניסה לסחוב את האווז בכוון העץ, אך כל הלהקה תקפה אותו והתחילה לנקר אותו מכל צד.

השועל עזב את האווז פצוע ברגלו ובכנפו. הוא קפץ
לתוך הבריכה ושחה למרכזה. האווז השומר ניצל.
מוביל הלהקה אמר אליו "נרדמת בשמירה ועל כך
נענשת."

ולאווז שהתנדב לעזור בשמירה אמר "תישאר כאן,
תטפל בפצוע ושמור עליו. זה העונש על כך שלא
עמדת בהבטחתך לשמור יחד אתו."
הלהקה התרוממה לאוויר ועפה לדרכה.

